



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

מספר בקשה: 26

בפני כבוד השופט אביגדור דורות

בעניין: עמותת הוועד העולמי למען עניי ארץ ישראל והתפוצות (בפירוק)

ובעניין: שוועת עניים – ועד הצדקה למען עניי ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דורון טאובמן ועו"ד ירון כוכמן

ובעניין: עו"ד רונן מטרי, מנהל מיוחד לעמותת הוועד העולמי למען עניי ארץ ישראל והתפוצות (בפירוק)
בעצמו וע"י עו"ד יוסי בן נפתלי

ובעניין: רשם העמותות
ע"י ב"כ עו"ד מריאן לייטס לביא

ובעניין: כונס הנכסים הרשמי – מחוז ירושלים
ע"י ב"כ עו"ד יוסף בכריה

פסק דין

- 1
- 2 1. לפניי ערעור של שוועת עניים – ועד הצדקה למען עניי ארץ ישראל (להלן: "המערערת" או
- 3 "שוועת עניים") על הכרעת חוב שניתנה על ידי עו"ד רונן מטרי (להלן: "המנהל המיוחד"), המנהל
- 4 המיוחד של עמותת הוועד העולמי למען עניי ארץ ישראל והתפוצות (להלן: "הוועד העולמי").

5

6 רקע

7

- 8 2. המערערת, עמותת שוועת עניים, גייסה מעת היוסדה תרומות וחילקה אותם לנזקקים.
- 9 המערערת פעלה תחת המותג: "הוועד העולמי" וכך הכירו אותה תורמיה.

10

- 11 3. בשנת 2010 ערך רשם העמותות חקירה אודות המערערת וממנה עלו ליקויים חמורים
- 12 בהתנהלותה, כגון שימוש בכספי תורמים שלא למטרות להן גויסו והעדר פיקוח של ועד העמותה על
- 13 ההוצאות הכספיות של המערערת. ביום 14.3.2012 הגיש רשם העמותות דוח ביקורת עומק שנערך
- 14 למערערת ובו הוא ציין ממצאים חריגים בהתנהלותה.

15



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

4. בסוף שנת 2013 ותחילת שנת 2014 חל שינוי בפעילות המערערת ובשלב זה נכנסה גם עמותת הוועד העולמי לתמונה. ביום 14.8.2013 שינתה העמותה את שמה לשמה הנוכחי: "הוועד העולמי למען עניי ארץ ישראל והתפוצות". בהמשך, נכנסה עמותת הוועד העולמי למשרדיה של המערערת ברחוב הרטום 9, ירושלים והתיישבה בהם והחלה לפעול מהם במקביל למערערת. תחילה, שתי העמותות פעלו מאותם משרדים כאמור, כאשר כל עמותה פעלה בקומה אחרת. בהמשך, עזבה המערערת את משרדיה ברחוב הרטום 9 ועברה למשרדים קטנים יותר ברחוב יחזקאל 32 בשכונת הבוכרים, בעוד הוועד העולמי המשיכה לקיים את פעילותה מרחוב הרטום 9. המערערת שהעסיקה עד לאותה עת יותר ממאה עובדים צמצמה את פעילותה וקיימה אותה באמצעות מספר מצומצם של עובדים.

5. ביום 5.5.2014 הגיש רשם העמותות בקשת לפירוק המערערת (פר"ק 14-05-45071). ביום 4.9.2014, בהמשך להסכם עם רשם העמותות שאושר ביום 3.9.2014 מונה עו"ד אלעד פרסקי כמנהל זמני למערערת במסגרת הליכי הפירוק (להלן: "המנהל הזמני" או "עו"ד פרסקי").

6. ביום 13.11.2015 הגיש המנהל הזמני, במסגרת תיק הפירוק של המערערת, בקשה לפי סעיף 374 לפקודת החברות, נגד הוועד העולמי ונגד מר יששכר מזוז, ובמסגרתה הוא טען להברחת נכסים מהמערערת לוועד העולמי. בהחלטה מיום 7.12.2016, דחה כב' השופט ד' מינץ את הבקשה וקבע שהיא אינה עונה על התנאים לבירור תובענה בדרך של בקשה למתן הוראות. נקבע כי המנהל הזמני יפעל לפי שיקול דעתו ואם רצונו בכך ינהל את התביעה כנגד המשיבים במסגרת תובענה רגילה בבית המשפט המוסמך.

7. ביום 16.3.2016 הגיש רשם העמותות בקשה לפירוק הוועד העולמי. בדיון שהתקיים ביום 30.6.2016 הוצג לבית המשפט מתווה מוסכם שהוגש בין רשם העמותות והעמותה. בהתאם למתווה הסכימה הוועד העולמי לפירוקה, להפקעת כל הסמכויות של מוסדותיה, לכך שכל חברי הוועד והמנכ"ל יסיימו את תפקידם וימונה בעל תפקיד אשר ימליץ על המשך קיום העמותה או על חיסולה. ההסכם ציין שקיימת אפשרות להבראה והמשך פעילות של העמותה בכפוף להמלצה של בעל התפקיד ואישור בית המשפט. בהחלטה מאותו יום, אימץ כבוד השופט מינץ את המתווה שהוצע. ניתן צו לפירוק העמותה ומונה עורך דין רונן מטרי כמנהל מיוחד שלה. נקבע שלמנהל המיוחד סמכויות "רגילות" אך הוא הופנה למתווה המוסכם שמאפשר למנהל המיוחד לערוך "ניסיונות לגיטימיים להבראת העמותה".

8. בדו"ח הראשון שהוגש על ידי המנהל המיוחד ביום 3.8.2016, בהסכמה רשם העמותות, צוין כי לעמותה מאפיינים חיוביים משמעותיים, לרבות יכולת גיוס תרומות בעשרות מיליוני ₪, תמיכה נרחבת של רבנים מהמגזר החרדי ואמון ניכר בקרב הציבור החרדי. בנוסף צוינה רשימה



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

1 ארוכה של ליקויים בהתנהלות העמותה. המנהל המיוחד ציין כי הוא יוכל להביא לתיקונם של
2 הליקויים ולהוביל את העמותה להתנהלות תקינה. המנהל המיוחד ציין עוד שקיימת נכונות מצד
3 גורמים חשובים בציבור החרדי, לרבות רבנים מובילים, להירתם לשם תיקון הליקויים. המנהל
4 המיוחד ציין שנוכח כך שהעמותה לא נמצאת במצב של חדלות פירעון, חיסולה בטרם ייעשה ניסיון
5 להבראתה, מהווה צעד קיצוני. לכן, המליץ המנהל המיוחד לאשר לו לפעול להבראת העמותה.

6
7 9. בשל חששות שהעלה השופט מינץ בהחלטתו מיום 4.8.2016, אם ישנה תוחלת לעמותה
8 הקיימת, הגיש המנהל המיוחד, בהסכמה רשם העמותות, ביום 29.9.2016, דו"ח משלים ובו ניסה
9 להשיב לחששות שהעלה השופט מינץ והגיש הצעה עדכנית ומהודקת יותר להבראת החברה.
10 בהחלטה מיום 5.10.2016 אישר השופט מינץ את מתווה ההבראה של העמותה.

11
12 10. הדוחות האחרונים שהגיש המנהל המיוחד מצביעים על שינוי במצבה של העמותה ועל
13 קשיים בגיוס תרומות חדשות.

תביעת החוב והכרעת החוב

14
15
16 11. ביום 8.12.2016 הגישה המערערת למנהל המיוחד, תביעת חוב נגד העמותה על סך של
17 35,768,760 ₪ בגין גניבה של כספים ונכסים השייכים לשוועת עניים על ידי הוועד העולמי; סך של
18 2,483,290 ₪ בגין גניבה של ציוד ותשתיות; סך של 18,967,826 ₪ בגין גניבה של תרומות עתידיות;
19 סך של 3,810,898 ₪ בגין שימוש בכספים שהמערערת שילמה לצדדים שלישיים; סך של 10,506,746
20 ₪ בגין גניבה של כספים דרך החברה "קיי.טי. יבוא ושיווק בע"מ" (להלן: "קיי.טי.").

21
22
23 12. בהכרעת חוב מיום 10.9.2017, דחה המנהל המיוחד את תביעת החוב, למעט אישור של
24 סכום זעום, ביחס לתביעת החוב בסך 193,099 ₪ בגין ציוד של המערערת.

25
26 13. המנהל המיוחד דחה את רכיב התביעה שעניינו גניבה של תרומות עתידיות. תביעה זו
27 מבוססת על טענה לפיה בין חודש 5/2014 וחודש 8/2018 הוקפאו הוראות קבע של שוועת עניים
28 ונעשתה העברה של "הוראות" אלה לוועד העולמי. המערערת טענה כי בעקבות העברות אלה,
29 הפסידה שוועת העניים סך של 18,967,826 ₪.

30
31 14. המנהל המיוחד קבע שהוראות הקבע אינן נכס או זכות של העמותה. נקבע שתביעת החוב
32 מתייחסת אך ל"הוראות קבע בכרטיס אשראי". המנהל המיוחד הפנה לסעיף 10ב לחוק כרטיסי
33 חיוב, התשמ"ו – 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב") וקבע שסעיף זה מעניק ללקוח זכות לבטל
34 הרשאה לחיוב חשבון בכרטיס חיוב ולכן, הוראות קבע בכרטיס אשראי, הן הוראות הניתנות



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

לביטול בכל עת וככאלה הן אינן נכס של שוועת עניים ואף לא זכות מגובשת לקבלת כספים. נקבע
כי לכל היותר, ניתן לראות בהוראות הקבע כהתחייבות על תנאי, כאשר התנאי הוא שהתורם לא
יבטל את תרומתו העתידית. מאחר ואין ענייננו בנכס או זכות של שוועת עניים, לא ניתן לקבל את
הטענה כי הוועד העולמי "גנבה תרומות עתידיות".

15. המנהל המיוחד קבע שהתרומות שהתקבלו באמצעות "הוראות הקבע" יועדו לאותן
מטרות שהמערערת קידמה ולכן, אין מקום לקבל הטענה כי התרומות נגנבו.

16. בנוסף, קבע המנהל המיוחד שהמערערת לא הוכיחה את תביעת החוב ברכיב זה. שוועת
עניים טענה שביטול הוראות הקבע לטובתה נעשה תחילה בתיאום עם התורמים, ובהמשך ללא
תיאום עמם. ככל שהוראות הקבע לטובת שוועת עניים בוטלו בתיאום עם התורמים, אין המערערת
יכולה להפנות בעניין זה טענות כלשהן כלפי העמותה. ככל שהוראות הקבע בוטלו ללא תיאום עם
התורמים, הרי ששוועת עניים לא הציגה פילוח כלשהו אשר ניתן להסיק ממנו אילו מהתרומות
הופסקו שלא בתיאום עם התורמים. לא זו אף זו, לא הוכח כלל שנעשו העברות לא רצוניות של
הוראות קבע. שוועת עניים לא הוכיחה כנדרש את טענותיה כי הוראות קבע שניתנו לשוועת עניים,
הופסקו וניתנו מחדש לטובת הוועד העולמי, בוודאי שלא ללא תיאום עם התורמים.

17. המנהל המיוחד הביא במסגרת הכרעת החוב את עמדתה של הוועד העולמי במחלוקת זו.
הוא ציין שעמותת שוועת עניים נהנתה מהלך שנים רבות מתמיכתו וחסותו של הרב המנוח עובדיה
יוסף ז"ל וכי במהלך שנת 2013, הסיר הרב יוסף את תמיכתו משוועת עניים בשל שינויים מבניים
בה והעביר את תמיכתו לוועד העולמי על מנת שתפעל למטרות דומות לאלו של שוועת עניים.
התרומות שניתנו לשוועת עניים ניתנו בגלל תמיכת הרב יוסף ועם העברת תמיכת הרב יוסף לוועד
העולמי, רצונם של התורמים היה כי התרומות יועברו לוועד העולמי. לכן, ביטול הוראות הקבע
בשוועת עניים וחידושן בוועד העולמי, נעשה בהתאם לרצון התורמים.

18. ביחס לעילת התביעה שעניינה גניבת ציוד ותשתיות, קיבל המנהל המיוחד תביעה זו בצורה
חלקית בלבד, באופן שהסכום שאושר מהווה שיעור נמוך מהסכום הנתבע. המערערת טענה
שהעמותה לקחה את כל הציוד של שוועת עניים שנשאר במשרדים ברחוב הרטום 9, בהם פעלה
שוועת עניים בעבר. כמו כן, טענה המערערת שהוועד העולמי נטלה לידיה את כל ההשקעה שביצעה
המערערת בביצוע שיפורים במושכר. לטענת המערערת, שווי הציוד וההשקעה במושכר הינו
2,483,290 ₪. המערערת תבעה תשלום סכום זה מהעמותה.



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

19. המנהל המיוחד קבע שהמשרדים ברחוב הרטום 9 לא היו בבעלות שוועת עניים, כי אם בבעלות צד שלישי שהשכיר את המשרדים למערער. ההשקעות במשרדים מושא תביעת החוב, נרשמו בדוחות של המערער כ"שיפורים במושכר".

20. נקבע בהכרעת החוב כי המנהל הזמני של שוועת עניים לא העביר למנהל המיוחד העתק מהסכמי השכירות שנחתמו בין שוועת עניים לבין המושכר. בחינת הסכם השכירות שנחתם בין הוועד העולמי והמושכר מלמדת כי בעת סיום השכירות ופינוי המושכר, הופכים השיפורים במושכר לרכושו של בעל הנכס. על פי המידע שנמסר למנהל המיוחד, כך גם נקבע בהסכם השכירות בין שוועת עניים ובין המושכר ביחס לנכס. עיון בפירוט ההשקעות במושכר שבדוחות הכספיים מלמד כי מרבית סכום ההשקעה, סך של 1,637,219 ₪, הוצא בגין השקעות במושכר או במחברים במושכר, הנותרים בדרך כלל בבעלות המושכר לאחר תום תקופת השכירות. שוועת עניים לא הביאה אסמכתא כלשהי כי איזה מרכיבים אלה הינו בבעלותה. מנהלה של שוועת עניים, מר זיו, אישר כי שוועת עניים עזבה את המושכר וסיימה את השכירות בו. נוכח זאת, נקבע על ידי המנהל המיוחד כי השיפורים במושכר הפכו רכשו של בעל הנכס. אין בעובדה שהבעלים השכיר את המושכר לוועד העולמי כדי לחייב אותה לשלם לשוכר הקודם עבור שיפורים במושכר, שחזרו קודם לכן לבעלות בעל הנכס. המנהל המיוחד הוסיף שאף אם שוועת עניים הייתה מעבירה את זכות השכירות במושכר לוועד העולמי, וזה אינו המצב, לא היה בכך כדי להעביר לוועד העולמי את הבעלות בשיפורים במושכר שממילא נחשבים לקניין בעל הנכס עם סיום הסכם השכירות. בנוסף, קבע המנהל המיוחד שרובו המכריע של רכיב השיפורים במושכר בדוחות הכספיים של שוועת עניים חושב על פי פחת מזערי בשיעור של 2% לשנה, כאשר עיקר ההשקעה נעשתה בחודשים 10/2010 ו-3/2011. המנהל המיוחד קבע שחוות דעת של רואה חשבון שנמסרה למנהל המיוחד קובעת ששיעור זה נמוך משיעור הפחת המקובל בהשקעות מסוג זה, שנעשה בדרך כלל בהתאמה למשך תקופת השכירות. בהתאם לעיקרון זה, הוסיף המנהל המיוחד, במקרה של חוזה שכירות לתקופה של חמש שנים, עומד הפחת החשבונאי הנכון על 20% לשנה לפחות. למיטב ידיעת המנהל המיוחד הסכם השכירות של שוועת עניים במושכר היה לתקופה של חמש שנים כך שבחישוב פחת של 20%, רכיב זה של תביעת החוב נמוך משמעותית מהסכום שנתבע על ידי המערער.

21. המערער תבעה בנוסף החזר שווי של ציוד, שנשאר במשרדים ברחוב הרטום 9 ושהוועד העולמי עשתה בו שימוש, בשווי של 846,071 ₪. שוועת עניים לא צירפה חוות דעת שמאית באשר לשווי של הציוד שהיא טוענת שנגנב ממנה, מעבר לרישומיה בספרים. המנהל המיוחד הציע למנהל הזמני של שוועת עניים לאסוף את הציוד ששוועת עניים טענה שנגנב ממנה, אך המנהל הזמני לא היה מעוניין בכך. בהמשך, סקר המנהל המיוחד עדויות של גורמים שונים מטעם העמותות והגיע למסקנה שהוועד העולמי קיבלה ציוד ששייך לשוועת עניים מבלי ששילמה תמורתו וכי הוועד העולמי ניסה לשלם לשוועת עניים תמורת הציוד, אולם המנהל הזמני של שוועת עניים לא שיתף



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

פעולה עם ניסיונות אלו ולכן הם לא צלחו. המנהל המיוחד הגיע למסקנה כי ראוי להפעיל במקרה זה את חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט – 1979 (להלן: "חוק עשיית עושר") ולהשיב למערערת את שווי הציוד שהיא השאירה בנכס בעת עזיבתה ואשר בו עשתה הוועד העולמי שימוש בהמשך. המנהל המיוחד זיהה את הציוד שהמערערת השאירה במשרדים בעת עזיבתה ופנה למעריך שווי ניטרלי על מנת שיבצע הערכת שווי לאותו ציוד. על פי הערכת השווי שנמסרה למנהל המיוחד, שווי הציוד של שוועת עניים, נכון לחודש דצמבר 2013, עמד על 186,470 ₪. לסכום זה הוסיף המנהל המיוחד הצמדה וריבית עד למועד מתן צו הפירוק ביום 30.6.2016 כך ששווי הציוד המשווער לתאריך זה עמד על 197,779 ₪. מסכום זה הפחית המנהל המיוחד סך של 4,680 ₪, עלות הערכת השווי, שהנטל להבאתה היה על המערערת, והגיע לסכום 193,099 ₪, אשר אושר על ידו.

22. המנהל המיוחד דחה גם את התביעה שעניינה שימוש בכספים ששוועת עניים שילמה לספקים שונים. בבסיס עילה זו הטענה של המערערת לפיה היא שילמה בשנת 2014 סך של 3,810,898 ₪ לספקים אשר סיפקו בפועל את השירותים שלהם לוועד העולמי. מתוך סכום זה העבירה המערערת סך של 3,239,358 ₪ לפרסום ושידורי רדיו, אשר עיקרו, 2,800,000 ₪ הועבר לתחנת רדיו "קול חי". המערערת טענה עוד שהיא העבירה סך של 450,000 ₪ לספק בשם "נעלי אקסטרים" בתמורה למוצרים שהיא רכשה ושהיא חילקה כמתנות לתורמים. המערערת פירטה סכומים נוספים שהיא העבירה לצדדים שלישיים שסיפקו בפועל שירותים לוועד העולמי.

23. המנהל המיוחד קבע שהמערערת לא צירפה לתביעת החוב קבלות, חשבוניות, כרסות או כל אסמכתא אחרת המוכיחה את ביצוע התשלומים בפועל. כמו כן, לא צוין בתביעת החוב מתי נעשה כל תשלום ועבור מה. כמו כן, לא צורפו לתביעת החוב העתקים או צילומים של המוצרים שעבורם בוצעו התשלומים ואשר מהם ניתן ללמוד אם השירותים סופקו לוועד העולמי, כטענת המערערת, או למערערת עצמה.

24. נקבע כי המערערת ביססה את טענותיה על ראיה נסיבתית לפיה אין הגיון שהמערערת תוציא בשנת 2014 סך של 3.8 מיליון ₪ לספקים שונים בשעה שלא התבצעה במערערת שום פעילות בשנה זו. נקבע כי טענה זו של שוועת עניים נסתרת מנתונים אחרים שצורפו לתביעת החוב. נספח ט' לתביעת החוב, הדו"ח הכספי של שוועת עניים לשנת 2014, מלמד שבשנת 2014 היו לשוועת עניים הכנסות מתרומות בסך של 12.7 מיליון ₪ וכי חולקו על ידה בשנה זו תמיכות בסך 10 מיליון ₪. נתונים אלה אינם מתיישבים עם הטענה כי לשוועת עניים לא הייתה כל פעילות בשנת 2014.

25. המנהל המיוחד הוסיף כי בבדיקות שהוא ערך עלה שהתשלומים הנטענים הועברו בגין שירותים שסופקו בפועל לשוועת עניים ולא לוועד העולמי. עיון בקמפיינים של המערערת מאותה תקופה מלמד שבכולם ההפניה הייתה למספר הטלפון של שוועת עניים, אז כמו היום. גם פלאירים



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

1 שהוצגו למנהל המיוחד מאותה תקופה נשאו את מספר הטלפון של שוועת עניים – כך שהפרסום
2 נעשה עבור המערערת ולא עבור הוועד העולמי.

3
4 26. המנהל המיוחד דחה גם את הוועד העולמי התביעה בעניין גניבת כספים באמצעות חברת
5 קיי.טי. המערערת טענה שהיא שילמה בשנת 2014 לקיי.טי., חברה הפועלת בציבור החרדי, סך של
6 10,506,746 ₪, כאשר הוועד העולמי הייתה אחראית לביצוע תשלומים אלה. המערערת ראתה
7 בתשלום סכומים אלה לקיי.טי. הברחת כספים ממנה לוועד העולמי, והיא דרשה את השבתם
8 אליה.

9
10 27. המנהל המיוחד קבע שטענות המערערת בעניין זה אינן ברורות. הוא הוסיף שתביעת החוב
11 והמסמכים שצורפו לה לא הצביעו על קשר בין הוועד העולמי ובין התשלומים שבוצעו לקיי.טי.
12 כמו כן, לתביעת החוב לא צורפה חקירה של גורם כלשהו מטעם קיי.טי. המערערת או הוועד העולמי
13 התומכת בטענה זו. המנהל המיוחד חקר גורמים מטעם קיי.טי. וחקירותיו העלו שהעברות הכספים
14 מהמערערת לחברה זו בוצעו לשום סבסוד רכישת מוצרי מזון על ידי משפחות נזקקות ולא העלו
15 אינדיקציות שתשלומים אלה היוו הברחת נכסים.

טענות המערערת

16
17
18
19 28. לטענת המערערת, הליך זה נולד בעקבות הבקשה שהגיש רשם העמותות, בחודש מרץ 2016,
20 לפירוק עמותת הוועד העולמי. עילת הפירוק הייתה ריקון המערערת מנכסיה והעברתם לעמותה.
21 נטען כי הסעדים שהמערערת ביקשה במסגרת תביעת החוב חופפים לטעמים שבגינם הוגשה בקשת
22 הפירוק נגד הוועד העולמי.

23
24 29. המערערת ציינה כי המנהל המיוחד טען שבקשת הפירוק של הוועד העולמי, שהוגשה בידי
25 רשם העמותות, נשענה על עובדות וטענות שאינן נכונות. נטען כי אין לקבל את עמדת המנהל
26 המיוחד, שכן רשם העמותות הוא הרגולטור הרלוונטי וככל שההליך שבכותרת נשען על תשתית
27 שאיננה נכונה, עצם המינוי של המנהל המיוחד בטל. יתר על כן, חזקה על רשם העמותות שהוא ערך
28 בדיקות עצמאיות, וכך הוא אכן עשה, לפני שהוא הגיש בקשה לפירוק העמותה. בנוסף, רשם
29 העמותות הוא צד להליכים בפני בית המשפט, וככל שהיה סבור כי דבר מהאמור בתשתית
30 העובדתית לבקשת הפירוק אינו נכון, הוא היה מציין זאת.

31
32 30. לטענת המערערת, תוך כדי הפעלתה של המערערת על ידי המנהל הזמני, התחוויר לבעל
33 התפקיד ולרשם העמותות כי תקופת המשא ומתן נוצלה על ידי "פרנסי" המערערת על מנת להבריח
34 את מלוא נכסי המערערת לעמותה חדשה, עמותת "הוועד העולמי". נטען כי בתקופה זו הבריחה



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

1 המערערת לוועד העולמי ציוד פיסי, הוראות קבע של תורמי המערערת ושמה המסחרי של
2 המערערת. כל מה שהיה שייך למערערת נותר במקומו ורק ה"שלט" הוחלף. מאוחר יותר, מספר
3 עובדים מצומצם הועבר לרחוב יחזקאל בשכונת הבוכרים על מנת ליצור מראית עין של המשך
4 פעילות המערערת במקום אחר. נטען כי הוועד העולמי, הייתה עמותת "מדף", גוף לא פעיל עד לסוף
5 שנת 2013 עם מחזור זעום של 49 אלף ש"ח בשנה והפכה עם הברחת הנכסים אליה לעמותה בעלת
6 מחזור עצום של למעלה מ- 35 מיליוני ₪ לאחר ש"קלטה" לקרבה את הונה ופעילותה של המערערת.

7
8 31. המערערת התנגדה כי תביעת החוב תתברר בפני המנהל המיוחד לנוכח ניגוד העניינים
9 המובנה בין מי שחלק מתפקידו הוא הגדלת היקף נכסיה ופעילותה של הוועד העולמי לבין דרישת
10 המערערת להשיב לה את מלוא נכסיה.

11
12 32. לדעת המערערת, נראה כי טענתו העיקרית של המנהל המיוחד היא כי קבלת תביעת החוב
13 תביא להפסקת פעילות הוועד העולמי. נטען כי אף אם זו התוצאה, לא ניתן לקבל טענה זו. לטענת
14 המערערת, הוועד העולמי נישלה את המערערת מנכסיה בתואנה כי מתבצע תהליך "הבראה".
15 דחיית תביעת החוב על ידי המנהל המיוחד, היא למעשה הכשרה של הברחת נכסי המערערת.

16
17 33. המערערת ערערה על קביעות המנהל המיוחד בעניין הנטילה של מאגר התורמים שלה
18 והשימוש בו. לטענת המערערת, על הוועד העולמי לשלם לה סך של 17,967,826 ₪ בגין עילה זו.
19 עיקר הכספים הנתבעים במסגרת עילה זו הם כספי תרומות של תורמים שמעבירים לוועד העולמי
20 סכום קבוע מדי חודש בהוראות קבע בכרטיסי אשראי ובהוראות קבע בנקאיות. הוראות הקבע
21 בוטלו בשוועת עניים וחודשו בוועד העולמי.

22
23 34. בהקשר זה נטען כי טענת המנהל המיוחד לפיה טענות המערערת בעניין נטילת מאגר
24 התורמים מהווה הרחבת חזית אסורה אינה נכונה. נטען כי הן במסגרת תביעת החוב והן במסגרת
25 הערעור התייחסה המערערת בצורה מפורשת לסוגיה זו.

26
27 35. לטענת המערערת, שמה המסחרי היה "הוועד העולמי". כך היא נקראה בפי כל וכך גם
28 העובדים קראו לעצמם בכל שנות קיומה. נטען כי התורמים לא הכירו את השם "שוועת עניים".
29 העמותה שהיה לה שם שונה בעבר, שינתה בשנת 2013 את שמה ל"וועד העולמי" וסללה לעצמה את
30 הדרך להטעיית התורמים. המערערת הפנתה לעדות של מנהלת המרקטינג אצל, גב' אליה, וטענה
31 שמעדות זו ניתן ללמוד שהפניה אל התורמים נעשתה תמיד תחת השם "הוועד העולמי". מכאן גם
32 ברור מדוע לא הייתה מחאה של התורמים עת הועברו תרומותיהם לגוף אחר. ביחס לקביעה של
33 המנהל המיוחד לפיה הוראות הקבע הועברו בהתאם לרצון התורמים, טענה המערערת שאין לומר
34 כי מדובר בהעברה "רצונית". מסקנת המנהל המיוחד בעניין זה עומדת בניגוד לרציונל שבבסיס



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

1 בקשת הפירוק של העמותה. רשם העמותות ריכז ממצאים לפיהם הוועד העולמי פעלה תוך שימוש
2 במוניטין של המערערת, בשמה המסחרי, במאגר תורמיה, במשרדה ובאתר האינטרנט שלה, תוך
3 הטעיית ציבור התורמים. המערערת הוסיפה שהמנהל המיוחד לא זימן לחקירה את גב' אליה,
4 אחותו של מר מזוז ומנהלת הטלמרקטינג של הוועד העולמי, אשר ניהלה את "מבצע" הברחת כספי
5 התרומות, זאת על אף שעדות זו היא העדות הרלוונטית בנושא. אליה הודתה בחקירתה הנגדית
6 שרק חלק מהתורמים יודעו שתורמותיהם יופנו לעמותה חדשה, וגם אלה שידעו, נמסרה להם מידע
7 מטעה לפיו העברת הוראת הקבע נעשית על פי הוראה שקיבלו העמותות מרשם העמותות.
8

9 36. המערערת הפנתה לעדות של אחראי המחשוב שעבד במערערת ואחר כך עבר לעבוד בוועד
10 העולמי. אותו עובד הודה שמערכת הנתונים של המערערת, לרבות מערכת הפרטים של תורמים
11 שנקראת "מערכת ה-ATP" הועברה משוועת עניים לוועד העולמי. המערערת הפנתה גם לעדות של
12 יו"ר המערערת באותה תקופה שהודה כי המערערת אפשרה לוועד העולמי לעשות שימוש ברשימת
13 התורמים.
14

15 37. המערערת הסתמכה בסיכומיה על תמלולי שיחות עם עובדות שהועסקו על ידי הוועד
16 העולמי והעבירו באופן אישי הוראות קבע מהמערערת לוועד העולמי. המערערת טענה שתמלולי
17 השיחות עם העובדות הן ראיות קבילות. המנהל המיוחד לא ביקש לחקור אותן עובדות ולא ביקש
18 פרטי יצירת קשר עמן. צוין כי המנהל המיוחד התנגד לזימון העובדות לעדות במסגרת הערעור
19 והתנגדותו התקבלה. משכך, התמלילים הוכשרו ואין הוא יכול להעלות טענות נוספות בנושא.
20

21 38. נטען כי שגה המנהל המיוחד עת התעלם מהשימוש שעשתה הוועד העולמי בקניינה של
22 המערערת: מאגר המידע שלה ופרטי התורמים. שימוש זה אפשר לוועד העולמי ליזום קשר עם
23 התורמים. נטען כי עובדה זו מחייבת את קבלת הערעור בעילה זו. מאגר התורמים בהוראות קבע
24 בעמותה, הוא נכס יקר ביותר של עמותה שכל פעילותה ממומנת מכספי תורמים. שימוש הוועד
25 העולמי במאגר התורמים של המערערת הוא עניין חמור המעיד על הברחת נכסי המערערת.
26 המערערת והוועד העולמי הן שתי עמותות נפרדות. התנהלותה של האחרונה מהווה נטילה שלא
27 כדין של נכסי המערערת והתעשרות שלא כדין על חשבונה.
28

29 39. המערערת הפנתה להוראות חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 וטענה שסחר במאגרי
30 מידע ורכישתם אסורים בתכלית האיסור בהתאם להוראות אותו חוק. נטען כי הטענה של הוועד
31 העולמי לפיה אפשר "לקנות" מאגר תורמים מופרכת והעושה זאת עובר עבירה פלילית. לטענת
32 המערערת, הדיון בהכרעת החוב מתעלם מעניין זה.
33



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

40. ביחס לקביעה של המנהל המיוחד לפיה ביטול התרומות למעוררת נעשה משום שהרבנים הסירו את תמיכתם מ"שוועת עניים" טענה המערערת שאין להסתמך בעניין זה על דבריו של מר יששכר מזוז. מזוז אמר שהרב עובדיה יוסף הסיר את תמיכתו במערערת לאחר שעו"ד פרסקי מונה לתפקידו, אלא שהאחרון מונה זמן רב לאחר שהרב יוסף נפטר. בנוסף, קיימת אי בהירות מי דיווח לתורמים אודות הפסקת התמיכה של הרב עובדיה יוסף בשוועת עניים והעברתה לוועד העולמי. המערערת טענה שטעה המנהל המיוחד עת קבע שמוטל על המערערת הנטל לסתור את הטענה בעניין הסרת התמיכה של הרב יוסף. נטען כי לא ניתן לבסס ממצאים על סמך טענה שאין לה כל ביסוס ושאל המנהל המיוחד לא השתכנע ממנה ולקבוע שעל שוועת עניים לסתור אותה, מה גם שעניין הסרת התמיכה של הרב יוסף, כך העידה גב' אליה, לא עלה כלל בשיחות עם התורמים שהוסבר להם שהמעבר בין העמותות הוא עניין טכני. המערערת הוסיפה שיו"ר המערערת, מר זיו, הודה בעצמו שהתקיימה תמיכה רבנית במערערת. לכך יש להוסיף שחלק מהותי מהתורמים לא היו חרדים, עובדה ששומטת את הנחת היסוד העומדת בבסיס קביעה זו.
41. המערערת טענה שעמותה היא תאגיד עצמאי בעל זכויות ונכסים, אשר מחויבת לשמור על נכסיה, בין אם ניתנו כתרומה ובין אם נרכשו על ידיה והיא אינה רשאית להעביר נכס מנכסיה ללא קבלת תמורה הולמת. כללים אלה חלים ביתר שאת בנוגע להעברת נכסי העמותה לגורמים קרובים, שכן אז מדובר בחלוקה לפי סעיף 34 לחוק העמותות, תש"ס – 1980 (להלן: "חוק העמותות"). נטען כי בענייננו שלטה משפחת מזוז במערערת ובהמשך עברה המשפחה לוועד העולמי תוך העברת נכסי המערערת לוועד העולמי ותוך העמדת נכסי המערערת וקניינה לרשות הוועד העולמי. המערערת אף הפנתה להנחיות רשם העמותות הקובעות שעמותה אינה רשאית להעביר נכס מנכסיה ללא קבלת תמורה הולמת או להעמידו לרשות אחרים ללא תמורה או בתמורה מופחתת. דברים אלה נכונים ביתר שאת, טענה המערערת, עת מדובר בהעברת נכסי עמותה לגורמים שיש להם קירבה, משפחתית, עסקית או אחרת. במקרים אלה עלולה העברת הנכסים להיחשב "חלוקה אחרת" לפי סעיף 34 לחוק העמותות ולגרום להטלת אחריות אישית על חברי הוועד בגין העברה זו.
42. המערערת הפנתה גם להוראות חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות"). נטען שמאגר התורמים מהווה "סוד מסחרי" ו"סוד" כהגדרתם בחוק זה ונטילתם מהמערערת ועשיית שימוש בהם עומדים בניגוד להוראות סעיף 6 לחוק עוולות מסחריות ומחייבים השבת טובות ההנאה שהופקו בעקבות כך.
43. ביחס לעילת התביעה שעניינה גניבת נכסים פיסיים, טענה המערערת שהיא השקיעה כספים בשיפורים במשרדים ברחוב הרטום ולאחר תקופה קצרה הוצאה מהמושכר והוועד העולמי שכרה את המשרדים תחתיה. הסכומים הנתבעים מבוססים על הדוחות הכספיים של המערערת לשנת 2013 והם כוללים התייחסות למרכיב הפחת.



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

1
2 44. לטענת המערערת, בעת שדחה המנהל המיוחד את התביעה בעניין זה, הוא התעלם
3 מהצהרת רשם העמותות בבקשת הפירוק, לפיה הוועד העולמי גזלה ונטלה שלא כדין את נכסי
4 המערערת וכי היא פעלה ממשרדים בהם הושקעו כספים רבים תוך עשיית שימוש ברכוש קבוע,
5 ציוד ותשתיות של המערערת וזאת מבלי שניתנה כל תמורה בעדם למערערת. כמו כן, התעלם המנהל
6 המיוחד מעדותו של רו"ח פייקין, גורם חיצוני ועובד רשם העמותות בעבר, שהעיד שעל הוועד
7 העולמי לשלם למערערת את שווי הנכסים בהם היא עשתה שימוש והבסיס להתחשבות הוא שווים
8 של הנכסים בדוחות המערערת. עוד נטען כי לקביעת המנהל המיוחד, לפיה יש לנכות פחת בשיעור
9 100% בגין השימוש שנעשה, אין לה על מה לסמוך.

10
11 45. לטענת המערערת, המנהל המיוחד צירף להכרעת החוב חוות דעת של רו"ח פסי, אך זו
12 התבססה על מקרה בו קיים הסכם ל- 5 שנים וכאשר השוכר עצמו מבקש להיבנות מכך לצורך ניכוי
13 הוצאות. נטען כי המערערת הינה מלכ"ר והיא אינה נהנית מהטבת ניכוי הוצאות, ולכן היא לא
14 הייתה צריכה לנכות הוצאותיה בדרך זו. בנוסף, הכרעת החוב התבססה על הנחה שגויה לפיה
15 למערערת לא הייתה ציפייה ליהנות מהשיפורים במושכר שכן תוך זמן קצר ממילא הם היו אמורים
16 להפוך לרכוש המשכיר, אולם מעדותו של זיו ניתן ללמוד שההשקעה של המערערת במושכר נעשתה
17 מתוך הנחה שמדובר בשכירות לטווח ארוך, זאת ועוד, בניגוד להנחה שחוזה השכירות הסתיים
18 כביכול, למערערת היה הסכם שכירות תקף עם אופציה לעשר שנים ולמעשה הייתה יכולה לשכור
19 את המושכר אף מעבר לכך.

20
21 46. לטענת המערערת, הוועד העולמי נטלה בנוסף ציוד נייד שהיה שייך למערערת לרבות, ציוד
22 אלקטרוני, מחשבים וריהוט בסך של 849,816 ₪. כל הציוד של המערערת שהיה ברחוב הרטום 9
23 הועבר לשימושה של הוועד העולמי. קביעת המנהל המיוחד לפיה המערערת לקחה חלק מהציוד
24 הזה אינה נכונה, שכן כל הציוד נשאר אצל הוועד העולמי והמערערת קנתה ציוד חדש עבור העובדים
25 הספורים שהיא העסיקה במשרדה בשכונת הבוכרים. ביחס לקביעת המנהל המיוחד לפיה
26 המערערת לא "זיהתה" את הציוד הנתבע טענה המערערת שאיש אינו יכול לזהות ציוד שהוברח
27 בחודש דצמבר 2013 ואשר מאופיין בדוחות המבוקרים בצורה גנרית. המערערת הוסיפה שככל
28 שנגרם נזק ראייתי כתוצאה ממהלך ההברחה, הרי שהאחריות לאותו נזק מוטלת על הוועד העולמי.
29 באשר לטענה של המנהל המיוחד לפיה העובדה כי הציוד שהוברח נכלל בדוחות של המערערת מלמד
30 כביכול כי ציוד זה עדיין בידיה טענה המערערת שמאחר והיא הבעלים החוקיים של הציוד, היא
31 חייבת לכלול אותם בדוחותיה. לעניין שוויו של הציוד, תביעת החוב מבוססת על הדוחות הכספיים
32 המבוקרים של המערערת וזוהי האסמכתא המקובלת לקביעת שווי ציוד.
33



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

47. המערערת טענה כי הוועד העולמי נטלה תשומות בסך 3,484,702 ₪ שהיא שילמה בשנת 2014. סכום זה מורכב מתשלומים ששולמו לרדיו קול חי, לרכישת מתנות לתורמים, ליחצ"ן וליצרן אלומיניום שביצע חלוקת עמדות טלמרקטינג בקירות זכוכית במשרדים ברחוב הרטום. נטען כי מי שהחזיק בפנקסי השיקים של המערערת באותה תקופה לא היו אנשי המערערת, כי אם אנשי הוועד העולמי שניהלו בפועל את שני הגופים במקביל. הכספים של המערערת בשנת 2014, לפני כניסתו של עו"ד פרסקי לתפקידו, היו בשליטת אנשי הוועד העולמי, והם אלה שמשכו את השיקים. נטען כי זיו היה חותם על השיקים לבקשתם של אנשי הוועד העולמי. המנהל המיוחד קבע בהכרעת החוב כי למערערת הייתה פעילות בשנת 2014 וכי ההוצאות מושא תקופה זו שימשו את המערערת, אך קביעה זו, לטענת המערערת, אינה נכונה. ביחס לתשלום סך 2,800,000 ₪ לרדיו קול חי, טענה המערערת שלא היו קמפיינים ולא בוצעו תשדירים עבור המערערת בשנת 2014 ברדיו קול חי. המנהל המיוחד מנסה להסתמך על מקטע מחקירתו של זיו בפניו כאילו היו קמפיינים של פרסום בשנת 2014, אלא שמדובר היה בגיינגלים שפורסמו עבור המערערת בחינם, מה גם שמדובר בגיינגלים שהוזמנו שנה מראש, כך שמאוד קשה לומר שהיו קמפיינים של המערערת בשנת 2014, ואין להלום שעבור 9 גיינגלים חינמיים שילמה המערערת מיליוני שקלים חדשים.

48. המערערת טענה עוד שהיא שילמה 450,000 ₪ עבור רכישת מתנות לתורמים. מתנות אלה נרכשו עבור הוועד העולמי ושימשו אותה. מדובר בתליונים לרכב שיצאו עם לוגו של הוועד העולמי ומספר הטלפון של העמותה.

49. המערערת טענה שהיא שילמה סך של 94,000 ₪ ליחצ"ן. המנהל המיוחד לא השיב לערעור בסוגיה זו ולא בכדי. מדובר בתשלום שבוצע ימים ספורים לפני מועד כניסת המנהל הזמני לתפקידו, כאשר ברור היה שהמערערת לא תפעל עוד תחת הנהגתה הקודמת.

50. המערערת טענה שהיא שילמה סך של 27,140 ₪ עבור הקמת מחיצות לעמדות הטלמרקטינג במשרדים בהרטום. המנהל המיוחד לא השיב לערעור בסוגיה זו.

51. נטען כי על הוועד העולמי להשיב למערערת את נכסיה גם מכוח הוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט. נטען כי הוועד העולמי קיבלה שלא על פי זכות שבדין, נכסים, קניין וטובות הנאה אחרות מהמערערת ששווים עולה על 24 מיליוני ₪.

טענות המנהל המיוחד

52. לטענת המנהל המיוחד, המערערת הגישה ערעור על חלק מרכיבי הכרעת החוב ובמסגרתו היא ביקשה שבית המשפט יהפוך את הכרעת החוב ברכיבי תביעה שסכומם המצטבר הוא



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

24,096,622 ₪, דהיינו, המערערת זנחה תביעה על סך כ- 11 מיליון ₪ בעניין העברת כספים לחברת קיי. טי. אשר הוגשה במסגרת תביעת החוב ואשר נדחתה על ידי המנהל המיוחד.

53. נטען כי הנטל להוכיח את תביעת החוב מוטל על הגוף שהגיש אותה כמו כל תובע בתביעה אזרחית. לא מוטלת על בעל התפקיד חובה לדרוש אסמכתאות מהתובע ועל התובע לצרף ראיות להוכחת תביעתו. כמו כן, אין על בעל התפקיד החובה לבצע חקירות של צדדים שלישיים כדי להוכיח ולבסס את תביעת החוב, למרות שבענייננו ביצע המנהל המיוחד חקירות של צדדים שלישיים בניסיון להתחקות אחר האמת. המנהל המיוחד משמש כזרועו הארוכה של בית המשפט ורק במקרים מיוחדים יתערב בית המשפט בהחלטת בעל התפקיד בהכרעת חוב.

54. לטענת המנהל המיוחד, ביום 14.8.2013 שינתה המערערת את שמה לשם הנוכחי - "הוועד העולמי למען עניין ארץ ישראל והתפוצות". לאחר שהחלה העמותה בפעילות גיוס התרומות היא השתמשה בשם המותג "הוועד העולמי", שאינו סימן מסחר, ושכוחו נובע מתמיכת הרבנים הרלבנטיים שעמדו מאחוריו. עם זאת, לא מנע גורם כלשהו מהמערערת להמשיך להשתמש בשם "הוועד העולמי".

55. לטענת המנהל המיוחד, הרקע לשינוי בפעילות המערערת והוועד העולמי נבע מהסרת תמיכת הרב עובדיה יוסף במערערת, עובדה שהקשתה על המערערת להמשיך לגייס תרומות. העובדה שהרב עובדיה יוסף נפטר ביום 7.10.2013 אינה סותרת את העדויות כי הדברים שאמר הרב יוסף קודם לפטירתו, ככל הנראה במסגרת שיעור ששודר בשידורי לוויין לעשרות אלפי צופים ומאזינים, הניעו את השינוי בפעילות שתי העמותות, שהחל ממש באותה תקופה.

56. המנהל המיוחד טען כי יש לדחות את הערעור בעניין גניבת התרומות. לטענתו, המערערת לא הוכיחה שהוראות הקבע שבאמצעותן היא הייתה אמורה לקבל תרומות בעתיד הן נכס שלה. רכיב תביעה זה התייחס אך לתרומות עתידיות המשולמות בהוראות קבע בכרטיס אשראי. תשלומים באמצעות הוראת קבע בכרטיס אשראי ניתנים לביטול בכל עת בהוראת הלקוח ובהתאם לסעיף 10ב לחוק כרטיסי חיוב. מאחר והתורם רשאי לבטל את תרומתו בכל עת, הזכות לקבלת תרומות עתידיות לא מהווה התחייבות עתידית ודאית של הלקוח כלפי העמותה ולא ניתן לראות בה נכס או זכות של המערערת. משכך, הטענה של המערערת כי נגרם לה חיסרון כיס מאי קבלת תרומות עתידיות אינה נכונה. עצם הזכות של התורמים להפסיק את התרומות מוביל למסקנה שלא מדובר בנכס של המערערת אלא בסוג של "אופציה" לתרומה שמתממשת רק בשעה שהתורם מעביר את הכספים בפועל ומתאיינת ככל שהתורם מחליט להפסיק את התרומה או להעבירה לגורם אחר. מעבר לאמור, אף אם נניח כי ניתן לראות בכספי התרומות משום זכות עתידית כלשהי של המערערת, הרי שמדובר בזכות הניתנת לצורך שימוש למטרות להן נתרמו התרומות. אין חולק כי



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

1 כספי תרומות שהגיעו לעמותה שימשו למטרות הזהות למטרות של המערערת – שהוא סיוע
2 למקרים רפואיים ורכישת סלי מזון. במצב זה, העובדה כי כספי התרומות שימשו לייעודם שוללת
3 את הזכות לתבוע את השבתם.

4
5 57. המנהל המיוחד טען כי הוכח בעדויות שנשמעו בפני בית המשפט כי הפסקת הוראות הקבע
6 נעשתה בהוראות התורמים או בהסכמתם, לאחר שהוסבר להם השינוי בעמותות. מעדותה של גב'
7 מיכל איליה, האחראית על מערך הטלמרקטינג בתקופה הרלוונטית, עולה כי לא בוצעה העברה של
8 הוראות קבע ללא שהתקבלו אישורים מהתורמים ושההעברות בוצעו רק לאחר שהוסבר לתורמים
9 בפירוש על השינוי. מעדותה עולה עוד ששמו של הרב יוסף עלה בשיחות עם התורמים שכן הסיבה
10 לשינוי בפעילות העמותות הייתה הסרת תמיכתו של הרב יוסף במערערת. כמו כן, בניגוד לטענה
11 שבתביעת החוב, שהפסקת הוראות הקבע נעשתה בתקופה מוגדרת בין מאי לאוגוסט 2014, לא
12 הובאה כל ראיה כי הפעולות שהמערערת טוענת שנעשו לצורך העברת הוראות הקבע, נעשו בוועד
13 העולמי באותה תקופה. מעדותה של גב' איליה, עולה כי פעולות אלה נעשו בתקופה מוקדמת יותר,
14 ככל הנראה בסוף שנת 2013 או בתחילת שנת 2014, בסמוך לתקופה בה החל השינוי בפעילות
15 העמותות. המנהל המיוחד הוסיף כי תמלילי השיחות שהמערערת הגישה אינם קבילים.

16
17 58. לטענת המנהל המיוחד, במסגרת סיכומיה העלתה המערערת לראשונה טענה בדבר נטילה
18 שלא כדין של מאגר תורמיה. מדובר בהרחבת חזית אסורה ומטעם זה יש לדחות את הטענה. מעבר
19 לכך, בניגוד לטענה של המערערת שמאגר התורמים הוא נכס מהותי שלה, הן מר זיו והן מר גדסי,
20 אחראי המחשוב בעמותה, העידו כי מאגרי שמות של תורמים "מסתובבים" בין עמותות כל העת
21 ולאף עמותה אין בלעדיות על מאגרים אלו. גם גב' אליה העידה שמדובר במוצר בעל שווי זניח למדי.
22 המנהל המיוחד הוסיף שהמערערת לא הגישה ראיה כלשהי לגבי השווי של מאגר התורמים. בנוסף,
23 סכום התרומות שבוטלו למערערת לא מהווה אינדיקציה לשווי של המאגר. נוסף על כך, המערערת
24 עצמה הודתה שהיא השאירה את מאגר התורמים בידי הוועד העולמי ואפשרה לה לעשות בו שימוש.

25
26 59. המנהל המיוחד טען שהמערערת לא הוכיחה את רכיב תביעת החוב בגין התרומות
27 העתידיות. התורם רשאי לבטל את תרומתו למערערת ולהעבירה לוועד העולמי. איש לא עצר בעד
28 המערערת ליצור קשר חוזר אם אותו תורם ולבקש ממנו להמשיך לתרום לה. המערערת בחרה שלא
29 לעשות כן או עשתה כן וקיבלה תשובה שמרגע שהרבנים הורו לתרום לוועד העולמי ולא למערערת
30 אין התורם מעוניין לחדש את תרומתו למערערת. המנהל המיוחד גם ציין שלא נתקל בתורמים
31 שהתלוננו כי תרומתם הועברה לוועד העולמי ולא למערערת או בבקשות של תורמים לבטל את
32 תרומתם לוועד העולמי כדי שיוכלו לתרום למערערת. הסתמכות המערערת על תצהיר מטעם מנהל
33 מערכות המידע במערערת וקבצי אקסל אין בהם כדי להוכיח את סכום התרומות העתידיות
34 המשוערות והיה על המערערת, לכל הפחות, להציג חוות דעת חשבונאיות מטעם רואה חשבון בעניין



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

זה. חסרה גם התייחסות מטעם המערערת לאחוז הביטולים, שגם במהלך העניינים הרגיל עומד על עשרות אחוזים.

60. באשר לטענות המערערת בעניין גניבת ציוד ותשתיות, טען המנהל המיוחד שעילה זו מבוססת על הטענה שכל הציוד והשיפורים במושכר הינם נכסים של המערערת אשר נגזלו ממנה שלא כדין, כאשר המערערת תבעה את שוויים על פי השווי בדוחותיה הכספיים. המנהל המיוחד טען שעל פי הראיות שהיו בידיו ושהוצגו לבית המשפט, השיפורים במושכר לא היו נכס בבעלות המערערת ובכל מקרה המערערת לא הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה בעניין זה.

61. לטענת המנהל המיוחד, הטענה לפיה המערערת היא הבעלים של השיפורים שביצעה במושכר אינה מובנת מאליה. נטען כי הנוהג המקובל בהקשר זה הוא שהשיפורים במושכר נותרים בסיום השכירות בבעלות המשכיר וכי בכל מקרה לא זכאי השוכר לתמורה בעד. על מנת להוכיח כי השיפורים במושכר הם נכס שלה, היה על המערערת להציג הסכם שכירות שנחתם בינה לבין המשכיר. המערערת לא הציגה את הסכם השכירות על אף שנדרשה לעשות כן ועל אף שהיו לה מספר רב של הזדמנויות להציגו. הימנעות זו מקימה חזקה כי הסכם השכירות אינו תומך בגרסה של המערערת.

62. ביחס לטענת המערערת כי הסכם השכירות לא הגיע לסיומו והיא סולקה מהמושכר, נטען כי מדובר בהרחבת חזית שכן היא הועלתה לראשונה בערעור וטענה זו הופרכה בעדויות שנשמעו בפני בית המשפט. בעניין זה הפנה המנהל המיוחד לעדויות של אברהם זיו ושל יששכר מזוז. מעדויות אלה עולה שהסיבה האמיתית למעבר העמותה מרחוב הרטום הייתה כי נכס זה הפך גדול מדי עבורה לאחר הצמצום בהיקף פעילותה שהתרחש בעקבות הסרת תמיכת הרבנים ממנה. המערערת "נלכדה" בנכס גדול מדי ויקר מדי עבורה ולכן בחרה לעבור לנכס קטן יותר המשרת את צרכיה. המנהל המיוחד טען שתביעת החוב מהווה ניסיון לבצע מכירה כפויה של השיפורים במושכר. גם העובדה שהמערערת עברה למשרדה החדשים ברחוב הבוכרים בצורה הדרגתית, תוך שהיא חולקת תחילה משרדים עם הוועד העולמי, מלמדת כי המערערת לא סולקה אלא עזבה מרצונה.

63. לטענת המנהל המיוחד, המערערת לא הוכיחה את שווי השיפורים במושכר. לא ניתן לקבל את טענת המערערת לפיה השווי של השיפורים הוא זה המופיע בספריה. השווי הרשום בספרים הוא שווי חשבונאי המבוסס על חישוב טכני של עלויות רכישה תוך הפחתת השווי לפי תחשיבים חשבונאיים. זהו שווי חשבונאי שאינו משקף שווי שוק אמיתי. גם השבה לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט מתייחסת להשבה בעין ולחילופין תשלום השווי. לכן, לשווי בספרי המערערת אין כל רלוונטיות לקביעת הסכום שיש לשלם למערערת עבור השיפורים במושכר, ככל שהיא הייתה מוכיחה כי אלו אכן נגזלו ממנה. מאחר והנטל להוכחת תביעת החוב מוטל על המערערת, היה עליה



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

להביא אסמכתאות לשווי האמיתי של השיפורים במושכר שנגזלו ממנה כגון חוות דעת שמאית. מעבר לכך, המערערת קבעה בספריה פחת על השיפורים במושכר בספריה בשיעור נמוך של 2% בלבד, כאשר מדובר בפחת מזערי המשקף שכירות לחמישים שנה. אף מטעם זה לא ניתן לקבל את טענת המערערת בעניין שווי השיפורים במושכר.

64. לטענת המנהל המיוחד, המערערת לא הוכיחה גם את טענתה כי הוועד העולמי גזלה ציוד נייד ששייך לה. במסגרת הכרעת החוב קבע המנהל המיוחד שבמשרדים ברחוב הרטום 9 הותירה המערערת ציוד שהוועד העולמי השתמשה בו מבלי לשלם עליו. על אף שתביעת החוב התבססה על עילת הגזל שלא הוכחה, הרי שלפנים משורת הדין הכיר המנהל המיוחד ברכיב זה בעילה של עשיית עושר ולא במשפט וקבע למערערת פיצוי לפי שווי הציוד המבוסס על הערכת שווי שהתקבלה על ידו.

65. לטענת המנהל המיוחד, ככל שהמערערת מבססת את תביעתה על עילת הגזל, היה עליה להוכיח כי הוועד העולמי העבירה לשימושה שלא כדין, מיטלטלין של המערערת. לשם כך, טענה המערערת טענה חדשה לפיה היא סולקה מהמשרדים ברחוב הרטום 9 בעל כורחה וחויבה להשאיר את הציוד שלה במקום. לטענת המנהל המיוחד, הטענה של המערערת לפיה היא סולקה מהמשרדים הופרכה על ידי העדויות שנשמעו בפני בית המשפט. ביחס לציוד, ציין זיו במפורש שהוא לקח אתו את הציוד שהיה מעוניין בו והשאיר ציוד שהיה חסר תועלת עבורו. כמו כן, הוא העיד שלא היה אף גורם שמנע ממנו לקחת אתו את כל הציוד ששייך למערערת. בנוסף, המנהל הזמני בחר מרצונו, לאחר שמונה, להשאיר את הציוד במשרדים בהרטום בידי הוועד העולמי. לכך יש להוסיף כי המנהל המיוחד הציע למערערת להשיב בעין את הציוד והמערערת סירבה להצעה זו.

66. לטענת המנהל המיוחד, המערערת לא הצליחה להוכיח את השווי הנתבע של הציוד. לפי עמדת המערערת יש להוכיח את שווי הציוד על פי הרשום בטופס הפחת שבספריה. המנהל המיוחד טען שאין להוכיח את שווי הציוד ואת שיעור הפחת בדרך זו והפנה לטענותיו בפרק השיפורים במושכר. המנהל המיוחד הזמין הערכת שווי לציוד מגורם בשם "י.ג.ה שמאים" אשר צורפה להכרעת החוב. על פי הערכת השווי, שווי הציוד של שוועת עניים המצוי בוועד העולמי הינו 186,470 ₪ אליו הוסיף המנהל המיוחד הפרשי הצמדה וריבית וממנו ניכה את עלות הערכת השווי, כך שהסכום לו זכאית המערערת ברכיב זה הוא 193,099 ₪.

67. המנהל המיוחד ביקש לדחות את טענותיה של המערערת בעניין "נטילת התשומות". על מנת להוכיח טענת זו היה על המערערת להראות שכל תשלום ותשלום נעשה עבור שירות שניתן בפועל לוועד העולמי. לשם כך היה עליה לצרף חשבונות כדי להוכיח עבור מה שולם כל אחד מהתשלומים ועבור איזה תקופה. המערערת לא צירפה כל אסמכתא לתמיכה בטענותיה ודי בכך על מנת לקבוע שהיא לא הרימה את הנטל המוטל עליה בעניין זה.



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

68. באשר לטענת המערערת לתשלום סך 2.8 מיליון ₪ לרדיו "קול חי" הפנה המנהל המיוחד לעדותו של אברהם זיו שמסר כי התשלום לתחנות הרדיו היה עבור פרסומים שנעשו עבור המערערת. המנהל המיוחד הוסיף שבניגוד לטענת המערערת, על גייגלים בתחנות רדיו נגבו תשלומים בסכומים גבוהים ורק על ימי התרמה לא נאלצו העמותות לשלם וזאת בהתאם לכללי הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו (אתיקה בפרסומת בשידורי רדיו), התשנ"ט – 1999 הקובעים ש"בעל זיכיון לא יקבל מן המוסד הציבורי תמורה בקשר לשידורי משדר התרמה או קדימון למשדר התרמה".

69. ביחס לטענת המערערת לפיה מאחר ובמערערת לא התבצעה כל פעילות בשנת 2014, התשלומים שבוצעו על ידה בשנה זו נעשו עבור הוועד העולמי, השיב המנהל המיוחד כי מרגע שהמערערת רכשה מראש חבילת גייגלים ברדיו, עליה לנצלם והגייגלים יושמעו, בין אם הייתה למערערת פעילות בתקופה זו ובין אם לאו. תחנות הרדיו לא מחזירות כספים ששולמו, ולכן, מנסה המערערת לגלגל את עלויותיה בעניין זה על הוועד העולמי. מעבר לכך, הטענה כאילו לא הייתה למערערת כל פעילות בשנת 2014 הופרכה לחלוטין במסגרת העדויות שנשמעו בפני בית המשפט: אברהם זיו העיד שבשנת 2014 הייתה המערערת פעילה וניסתה לגייס תרומות. גם יששכר מזוז מסר דברים דומים בחקירתו בפני המנהל המיוחד. גם הדוחות הכספיים של המערערת תומכים בקביעה זו: הדוחות הכספיים של המערערת לשנת 2014 מציינים הכנסה בסך 12.7 מיליון ₪ מתרומות וחלוקת תמיכה בסך 10 מיליון ₪. העובדה שהמערערת לא הצליחה להפיק מן התשדירים תרומות בהיקף גבוה יותר אינה מוכיחה כי התשדירים נעשו עבור הוועד העולמי.

70. לטענת המנהל המיוחד, יתר הטענות של המערערת בעניין "גניבת תשומות" הופרכו בעדויות שנשמעו בפני בית המשפט: אברהם זיו מסר בעדויות הסברים ברורים לתשלומים שבוצעו עבור המתנות לתורמים, ליחצ"ן ולספק האלומיניום.

דיון והכרעה

71. הכלל הוא כי בית המשפט של פירוק לא ימהר להתערב בהחלטתו של בעל תפקיד (מפרק או מנהל מיוחד) ובית המשפט אינו ממיר את שיקול דעתו של בעל תפקיד בשיקול דעתו שלו. יפים לענייננו דברי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בעניין מתחם הביקורת הראוי על החלטות בעל תפקיד (ובאותו מקרה נאמן בפשיטת רגל), לרבות החלטות בתביעות חוב בע"א 8765/07 **פז חברת נפט בע"מ נ' עו"ד אמיר שושני** (27.12.10) (פסקאות 15-16):



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

1 "תפקידי הניהול והביצוע של הליכי פשיטת הרגל הופקדו בידי הנאמן, לו הוקנו כוחות
2 וסמכויות נרחבים, בצד חובות נאמנות וזהירות בדרך מילוי תפקידו. דרך כלל, תפקידו של
3 בית המשפט מצטמצם בפיקוח ובבקרה על אופן ביצוע תפקידו של נושא התפקיד,
4 ובבחינת תקינות הפעולות המתבצעות על ידו. סמכות הפיקוח השיפוטי על פעולות הנאמן
5 מתאפיינת בריסון ובהתערבות מצומצמת, המוגבלת למצבים של סטייה קיצונית
6 ומהותית מסבירות ותקינות ההחלטה או הפעולה מושא הביקורת... הדעת נותנת כי
7 הביקורת השיפוטית על החלטות נאמן מכל סוג ומהות תופעל במשורה, ותוגבל למצבים
8 של חריגה קיצונית מסבירות ותקינות הפעולה, תוך הותרת מיתחם שיקול דעת רחב
9 לנושא התפקיד לאור היקף סמכויותיו, מומחיותו, וחשיבותם של גורמי היעילות הדיונית
10 הפועלים בענין זה. השיקולים לענין זה דומים ביחס לפונקציות השונות שהנאמן ממלא,
11 והכרעות הנאמן בתביעות חוב של נושים בכלל זה" [ההדגשות אינן במקור] (ראו גם ע"א
12 7575/12 יחזקאל עודי יפת נ' חנן זלצמן (פורסם בנבו, 04.08.2014) פסקה 21 לפסק דינו
13 של כ' השופט א' שהם).

וכן ראו את הדברים הבאים בהקשר זה :

17 "זאת ועוד, נקבע בהלכה שככלל אין בית המשפט של חדלות הפירעון ממיר את שיקול
18 הדעת של בעל התפקיד בשיקול דעתו, בבחינת ההתעלמות מהכרעת בעל התפקיד, שכן
19 עסקינן בהליך ערעורי על הכרעת בעל התפקיד. לכן, אין מצופה מבית המשפט של חדלות
20 הפירעון לבדוק את תביעת החוב מלכתחילה, ושומה עליו רק להעבירה תחת שבט
21 ביקורתו. רק אם נמצאו בה שגגות המצדיקות התערבות, יעשה כן. זאת בדומה לערעור על
22 פסק דין שכן גם ערכאת הערעור נמנעת להתערב בקביעת ממצאים של הערכאה הדיונית
23 אלא אם נפלו בה שגגות המצדיקות את שינוי פסק הדין" (עש"א (מחוזי ת"א) - 31734
24 03-14 וורלד קפיטל גרופ בע"מ נ' כונס הנכסים הרשמי (12.05.2014) פסקה 7).

26 72. בערעור התקיימה ישיבת הוכחות שבמסגרתה העידו מר אברהם זיו, יו"ר המערכת
27 בתקופה הרלוונטית, מר משה גסי, איש המחשוב של המערכת ולאחר מכן של העמותה, וגב' מיכל
28 איליה, אחראית הטלמרקטינג במערכת ולאחר מכן בעמותה ואחותו של מר יששכר מזוז.

30 73. לאחר שענייני בכתבי הטענות, בראיות שבתיק ובסיכומי הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה
31 כי דין הערעור להידחות בחלקו הארי ולהתקבל רק ביחס לרכיב מסוים, כפי שיפורט להלן.



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

74. עיון בראיות שבתיק מלמד כי המערערת, שוועת עניים, העבירה את פעילותה ואת נכסיה לעמותת הוועד העולמי, וזאת לאחר שיצא הדוח החמור של רשם העמותות ועת התחוויר לראשי המערערת לפני המערערת לפירוק. הוועד העולמי העסיקה את רוב רובם של עובדי המערערת, והחלה לפעול במשרדה של המערערת. היא השתמשה בצידוד של המערערת ובתשתיות שהיא הקימה, השתמשה ברשימת התורמים שלה ואף נרשמה תחת "שמה המסחרי" של המערערת. בהמשך פנתה הוועד העולמי לתורמים וגייסה כספים תוך שימוש בשם "הוועד העולמי". צירוף הנסיבות הזה אינו מקרי כי אם תוצאה של תכנון מצד ראשי המערערת שהפכו בהמשך לראשי הוועד העולמי, שידעו כי חרב הפירוק מרחפת מעל ראשם. המטרה של פעולות אלה הייתה להמשיך בפעולות התרמת הכספים באותה מתכונת, ללא הכפיפות לגורמים המפקחים בהליך הפירוק.

75. עמדת המנהל המיוחד בהכרעתו, לפיה הפסקת הפעילות ב"שוועת עניים" נבעה מהפסקת התמיכה בה על ידי רבנים בקהילה החרדית מעוררת מספר קשיים. ראשית, טענה זו לא הוכחה בראיות פוזיטיביות. שנית, לא הובהר מדוע הפסיקו רבנים בזרם הדתי לתמוך בעמותת שוועת עניים והפנו את התורמים לעמותה שנושאת את שמה המסחרי, שפועלת מאותם משרדים ומופעלת על ידי אותם אנשים. שלישית, יתכן שהפסקת התמיכה של הרבנים בעמותת שוועת עניים, ככל שאכן התרחשה, היא תולדה של המהלך המתוכנן של ראשי העמותות ולא סיבה לו. כלומר, יתכן שראשי המערערת, ביקשו מהרבנים להעביר את תמיכתם לעמותת הוועד העולמי, בעת שהתחוויר להם שרשם העמותות עומד להגיש בקשה לפירוק המערערת וזאת בניגוד לקביעה של המנהל המיוחד, לפיה תהליך הסרת התמיכה של הרבנים, הוא הסיבה למעבר הפעילות בין העמותות.

76. מקובלת עליי טענת המערערת לפיה מר יששכר מזוז גילה מעורבות יתרה הן במערערת והן בעמותה, מעורבות החורגת מתפקידיו בתחום הפרסום. אמנם מר אברהם זיו הכחיש מעורבות זו בחקירתו הנגדית כאשר הוא העיד:

"ש. אני אשאל עוד פעם, רשם העמותות אומר בבקשתו: "על אף שמזוז הוגדר כמנהל שיווק ופרסום בעמותה הראשונה, בפועל הוא שלט וכיוון את פעילות העמותה הראשונה", מה יש לך לומר על כך?

ת. לא נכון.

ש. לא נכון.

ת. יששכר היה איש פרסום שדאג, עוד פעם, יש לו יחצ"נות, הוא היה מתעסק עם כל

מה שקשור לפרסום, כל מה שקשור בלהעביר אבנים. אני לא מקורב לרבנים, אני לא יכול

לגשת לאנשים, והוא כן היה והוא היה מבחינת העבודה הוא היה איש פרסום שמועיל

לעמותה" (עמ' 20 לפרוטוקול, ש' 2 – 12).



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

77. אולם עדות זו של אברהם זיו עומדת בסתירה לדו"ח של המנהל המיוחד, עו"ד מטרי, מיום 3.8.2016 שם צוין כדלקמן:

"יצוין כי הרוח החיה בעמותה, בעיקר בתחום השיווק, גיוס כספים וקשר עם העולם הרבני, היתה עד למתן צו הפירוק, מר יישכר מזוז, ששימש בפועל ואף הוצג למיטב ידיעת המנהל המיוחד כמנכ"ל העמותה, אך לא היה בעל תפקיד רשמי במוסדות העמותה. כגזבר העמותה שימש אחיו של מר יישכר מזוז, משה מזוז. לאחר מינוי המנהל המיוחד וכחלק מההסכמה במתווה, סיים מר יישכר מזוז את תפקידו בעמותה. יצוין כי מספר בני משפחה נוספים ממשפחת מזוז עובדים בעמותה בתפקידים שונים" (פסקה 19).

78. נראה כי תפקידו של מר יישכר מזוז בוועד העולמי דמו לאלה במערערת והוא כאמור אחז, יחד עם חלק מבני משפחתו הקרובה, בסמכויות מעבר לתפקידו הרשמיים. בנוסף, נראה כי הטענות של המערערת לפיהן לא הייתה למר אברהם זיו שליטה על המערערת בהתאם לסמכויות הנובעות מתפקידו כיו"ר שלה, היא טענה נכונה. על אף ההכחשות של אברהם זיו בחקירתו הנגדית בעניין זה, נראה שדבריו בחקירתו בפני עו"ד פרסקי, המנהל הזמני של המערערת דאז, מדברים בעד עצמם:

ש"ש: עד ספטמבר 14.
ת: אין לי שליטה עד 9 אין שליטה.
ש: אז למי הייתה שליטה אז?
ת: מי שניהל עד היום ש... זה לא, לי זה לא היה, אני יכול לתת לך דין וחשבון מ- 9 ומעלה, 9 ומטה אני לא יכולה, כי זה לא היה אצלי ביד..." (נספח ג' לכתב הערעור).

79. הדברים האלה של מר אברהם זיו ברורים ביותר, וכל ההסברים של זיו במהלך חקירתו הנגדית והניסיון להעניק להם פרשנות אחרת ממה שעולה מהם אינם אמינים בעיניי.

התביעה שעניינה "גניבת תרומות"

80. ביחס לתרומות, התביעה של המערערת סומכת על שתי עילות: הראשונה, עניינה עוולת הגזל והשנייה, מבוססת על חוק עשיית עושר ולא במשפט. גם הסתמכות על שתי עילות אלה, לא פטרה את הצדדים מהתייחסות למעמדן המשפטי של התרומות שהועברו מהתורמים למערערת. ניתוח מעמדם של תרומות אלה והוכחת התחייבות מצד התורמים להעביר את התרומות למערערת, היו מאפשרים את קבלת התביעה. המערערת הייתה חייבת להצביע על הבסיס ההסכמי שבינה ובין תורמיה: אם התרומות התקבלו מצד התורמים בתור מתנה, הרי ידוע שגם מתנה היא בבחינת חוזה המחייב מפגש רצונות (ראה: מרדכי ראבילו, חוק המתנה, תשכ"ח – 1968 – פירוש לחוקי החוזים



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

מיסודו של ג' טדסקי, מהדורה שניה, תשנ"ז – 1996) עמ' 30); ואם התרומות היו בבחינת חוזה לטובת אדם שלישי, כמפורט בפרק ד' לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג – 1973, רק הוכחת התחייבויות של התורמים, העומדות בבסיס התרומות, הייתה מאפשרת לקבל את התביעה של המערערת ברכיב זה. ככל שהמערערת הייתה יכולה להצביע על התחייבות מצד התורמים לתרום כספים למערערת, ניתן היה לקבל את טענותיה בעניין "גניבת תרומות", שכן ההתחייבות של התורמים מקימה למערערת זכות לקבלת התרומות. משלא הוכיחה המערערת התחייבות כזו, נשטט הבסיס מתחת לתביעתה, דבר המחייב את דחיית הערעור ברכיב זה.

81. המנהל המיוחד הסתמך על סעיף 10ב לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו – 1986. סעיף 10ב לחוק כרטיסי חיוב קובע: "הורה לקוח למנפיק להפסיק חיוב בעסקה, שהספק דיווח למנפיק לגביה, בעת עשייתה, כי התשלום בעבורה נגבה באמצעות הרשאה לחיוב חשבון בכרטיס חיוב, יפסיק המנפיק לחייב את הלקוח". לדידי, יש קושי בקבלת עמדת המנהל המיוחד. הסתמכות על הוראת חוק זו על מנת לדחות זכות מהותית של המערערת הוא בבחינת עירוב העיקר עם הטפל. הוראת חוק זו היא הוראה צרכנית המעניקה לבעל כרטיס חיוב זכות להפסיק חיוב בעסקה שהתשלום בעבורה נגבה באמצעות הרשאה לחיוב הכרטיס. הוראת חוק זו אין עניינה הזכויות ההדדיות בין בעל כרטיס החיוב ובין מקבל התשלום. טול לדוגמא בעל רכב שרכש מחברת ביטוח כיסוי ביטוחי לרכבו ושוכם בינו ובין חברת הביטוח שהתשלום עבור הביטוח ייגבה באמצעות הרשאה לחיוב כרטיס חיוב. אמנם במקרה כזה רשאי הלקוח לבטול את ההרשאה בכל עת, אך אין משמעות הדבר שאין חברת הביטוח זכאית לגבות את דמי הביטוח עבור הכיסוי הביטוחי שהיא העניקה ללקוח. כך הדבר בענייננו: אמנם צורת תשלום התרומות על ידי התורמים לעמותה באמצעות הוראה לחיוב כרטיס אשראי מהווה נסיבה התומכת לכאורה בגרסת המנהל המיוחד שמדובר בהתחייבויות הניתנות לביטול בכל עת, אך מהות הדברים שהיה על המנהל המיוחד להתייחס אליה היא החוזה שנקם בין התורם למערערת ומדוע חוזה זה אינו מעניק למערערת זכות עתידית באותן תרומות.

82. מכל מקום, צדק המנהל המיוחד עת קבע שהמערערת לא הוכיחה את זכויותיה בתרומות על מנת לבסס את עילת הגזל. על מנת לבסס את עילת הגזל הקבועה בסעיף 52 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] היה על המערערת להוכיח זכות קניינית בנכס מסוים הואיל והפסיקה שללה את הרחבת עילת הגזל על זכות חוזית לקבלת כספים (רע"א 8304/99 גיורא צ'רקוב נ' חברת השמירה בע"מ, פ"ד נה(2)37(2000)). המערערת לא הוכיחה זכות קניינית בכספי התרומות, ואף זכות חוזית לקבלתם לא הוכחה. משאלה הם פני הדברים, טענותיה של המערערת בכל הקשור לעוולת הגזל נדחות.

83. באשר לעילת התביעה על פי דיני עשיית העושר ולא במשפט, נראה גם ביחס לעילה זו נדחתה תביעת החוב של המערערת בצדק. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט קובע כך:



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

- 1
2 "מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו
3 לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי
4 אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".
5
6 גם אם נניח שהמערערת צודקת בטענותיה בעניין זה, הרי שהזכות לקבלת הסעד בעניין התרומות
7 היא של התורמים שהם הצד "המזכה". למערערת אין מעמד ביחס לתרומות בעילת עשיית העושר
8 ולא במשפט, כלפי הוועד העולמי.
9
10 84. בערעורה העלתה המערערת טענות ביחס למאגר התורמים שלה. בעניין זה יש ממש הואיל
11 והוועד העולמי נטלה את מאגר התורמים של המערערת ועשתה בו שימוש לשם גיוס תרומות, מבלי
12 שהייתה לה זכות לכך בדין. נראה שאין מחלוקת כי הוועד העולמי נטלה את מאגר התורמים, ללא
13 קשר לדרך שבה נעשה הדבר ונראה כי אף המנהל המיוחד אינו חולק על כך. פעולותיה של הוועד
14 העולמי בעניין זה מקימות הן את עוולת הגזל בהתאם לסעיף 52 לפקודת הנזיקין והן עילה על פי
15 חוק עשיית עושר ולא במשפט, בשל קבלת נכס שלא על פי זכות שבדין. במקרה זה זכאית המערערת
16 להשבה בעין של הנכס או לחלופין, לקבלת שוויו של מאגר הנתונים בעת נטילתו על ידי הוועד
17 העולמי. עם זאת, המערערת לא הוכיחה מה היה שוויו של מאגר התורמים ולא הגישה לשם כך
18 חוות דעת של מומחה. על כן, על אף זכותה העקרונית, ישנם קשיים לא מבוטלים בקבלת ערעורה
19 ברכיב זה. אמנם ניתן להניח כי קיים שווי לא מבוטל למאגר תורמים זה, ועל כך העידה אף גב' מיכל
20 איליה:
21
22 "ש. ... תסבירי לי את העניין הזה, אם אני רוצה לקנות רשימת תורמים כזאת, כמה
23 אני צריך לשלם על זה?
24 ת. אני אישית? אם אני הייתי בעל העסק, לא הייתי מוכרת לך אותה גם לא במיליון
25 שקל.
26 ש. לא, אני מנסה להבין אבל אם אני רוצה לקנות עכשיו,
27 יש מקומות שמוכרים, יש אנשים שמוכרים.
28 ש. כמה יעלה לי דבר כזה?
29 ת. המון, המון. " (עמ' 187 לפרוטוקול, ש' 14 – 21).
30
31 85. על אף ההערכה של גב' איליה בעניין, אין הדבר מהווה תחליף לחוות דעת של מומחה.
32 בהיעדר חוות דעת בעניין אין אפשרות לקבל את טענות המערערת בשל היעדר הוכחה של רכיב
33 הנזק. מסיבה זו בלבד, הערעור בעניין זה נדחה. בשולי הדברים אציין שצדק המנהל המיוחד עת



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

טען שאין בסכומי התורמים שנתרמו למערערת או לוועד העולמי בהמשך, כדי להוות תחליף להוכחת שוויו של מאגר התורמים.

התביעה שעניינה "גניבת נכסים"

86. ביחס לטענות המערערת בעניין נטילת ההשקעות במושכר ברחוב הרטום 9 נראה כי הוועד העולמי עשתה שימוש ונהנתה מהשקעות המערערת במושכר.

87. בהקשר זה קיים קושי בעמדת המנהל המיוחד לפיה המערערת יצאה מהמושכר ביוזמתה. השתלשלות העניינים מלמדת שיציאת המערערת ממשרדיה ברחוב הרטום 9 היתה פרי יוזמה של ראשיה ושל ראשי הוועד העולמי בהמשך, להשתלט על פעילות המערערת ועל נכסיה.

88. העובדה הנגלית לעין בענייננו היא שהמערערת השקיעה את כספיה וביצעה השקעות במושכר. עובדה זו אינה במחלוקת. על אף עובדה זו, באתי לכלל מסקנה כי אין להתערב בהכרעת המנהל המיוחד ברכיב תביעה זה.

89. המנהל המיוחד טען כי ניתן להניח כי על פי חוזה השכירות בין המערערת לבין בעל הנכס, ההשקעות במושכר הפכו להיות רכושו של המשכיר, לאחר פינוי המושכר. כך נקבע בחוזה השכירות בין הוועד העולמי לבין המשכיר של הנכס. מדובר באותו נכס מושכר, מול אותו משכיר ומול עמותה בעלת אופי דומה. ניתן, אפוא, להניח כי מדובר בהסכם שכירות כמעט זהה, הכולל תנייה דומה לזו שנכללה בהסכם השכירות בין בעל הנכס לבין הוועד העולמי (סעיף 20 לחוזה השכירות, שצורף כנספח 6 לתגובת המנהל המיוחד לערעור):

"20. השוכר מתחייב לפנות את הנכס בתום תקופת השכירות או בכל עת לפני כן במקרה של ביטול השכירות ע"י המשכיר לפי תנאי הסכם זה, ולהחזירו למשכיר מיד בתום תקופת השכירות או עם ביטולה כדין לפני כן כאמור ע"י המשכיר כשהנכס ריק מכל חפצי השוכר ומכל אדם ובמצב טוב, תקין ושלם – וכל הנ"ל ללא טענות ו/או דרישות כספיות ואחרות של השוכר ו/או אחרים כלפי המשכיר. מוסכם בין הצדדים כי כל ההשקעות שהושקעו במבנה על ידי השוכר ישארו בתום תקופת השכירות במבנה והשוכר לא יוכל להוציאם אלא אם כן דרש זאת המשכיר ממנו באופן מפורש".

המערערת לא המציאה את חוזה השכירות והדבר פועל לרעתה. כידוע, ניתן להעניק משמעות ראייתית לאי הגשת ראיה. התנהגות מסוג זה, בהעדר הסבר אמין וסביר, פועלת לחובתו של הנוקט בה, שכן היא מקימה למעשה חזקה שבעובדה, הנעוצה בהיגיון ובניסיון החיים, לפיה דין ההימנעות



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

כדין הודאה בכך שלו הובאה אותה ראייה, היא הייתה פועלת לחובת הנמנע ותומכת בגרסת היריב
(ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד(4) 595, 602 (1990); ע"א
2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ באמצעות בניין דוד בע"מ נ' פרץ רוזנברג,
פ"ד מז(2) 605, 614; ע"א 9656/05 שוורץ נ' רמנוף חברה לסחר וציוד בנייה בע"מ (27.7.08); ע"א
7183/09 עיזבון המנוח בולוס חורי נ' מנהל מקרקעי ישראל (4.4.12); ע"א 8382/06 כורש בוטח נ'
דוד כהן (26.8.12).

בענייננו לא השתכנעתי כי בפי המערערת הסבר אמין וסביר לאי המצאת חוזה השכירות ועל כן, לא
מצאתי לנכון להתערב במסקנת המנהל המיוחד כי אין לקבל את התביעה ברכיב זה. ניתן להניח כי
בדמי השכירות ששילמה הוועד העולמי באו לידי ביטוי ההשקעות במושכר, שהעלו את שווי
המושכר בהשוואה לשווי ללא אותן השקעות.

90. זאת ועוד. לא היה זה מתפקידו של המנהל המיוחד לפנות לשמאי מקרקעין ולממן חוות
דעת מומחה שיעריך את שווי ההשקעות במושכר. בהקשר זה נזכיר את החלטת כב' השופט ד' מינץ
בפר"ק 10-07-20493 שמואל לביא נ' עו"ד זאב דסברג, מפרק (29.11.15) פסקה 18:

"על בעל תפקיד לפעול מתוך נאמנות לכלל הנושים והוא מנוע מלאשר תביעות חוב שאינן
מוצדקות או אשר לא הוכחו בפניו (בש"א (מחוזי חי') 15453/06 עזבון המנוח מתתיהו לוי
ז"ל נ' עו"ד אפרים צ'יזיק (פורסם בנבו, 6.5.07); בש"א (מחוזי חי') 14153/03 מאיר נ'
אליאס (פורסם בנבו, 21.4.05); ע"א 1057/91 הרצל נ' מכטיגר, פ"ד מז(4) 353 (1992)). כך
גם, בעל התפקיד אינו מחויב לתור אחר ראיות עבור הנושה, ולא מוטלת עליו חובה "לסייע"
לנושה ולהבהיר לו אלו מסמכים עליו לצרף לתביעת החוב שלו (פש"ר (מחוזי ת"א) 2347/99
מוריאל נ' עו"ד ארז, הנאמן (פורסם בנבו, 21.11.01); פש"ר (מחוזי ת"א) 1199/01 דנבר
צבעי ישראל בע"מ נ' עו"ד דוד גולדבלט-לוי, המנהל המיוחד (פורסם בנבו, 30.3.04)).
ועוד, על נושה המגיש תביעת חוב, כמוהו כתובע אזרחי, מוטל הנטל להוכיח את תביעתו.
הוא זה הטוען לקיום חוב ומבקש להוציא מחברו, ובמסגרת זו עליו להגיש תביעת חוב
מנומקת ומלאה, תוך שהוא תומך אותה בתצהיר ובכל האסמכתאות והראיות הנמצאות
ברשותו (פש"ר (מחוזי ת"א) 1199/01 בעניין דנבר; בש"א (מחוזי חי') 7839/03 טסלר נ'
עו"ד מטר נביל (פורסם בנבו, 11.4.05); בש"א (מחוזי חי') 14153/03 בעניין מאיר, שם).

91. כאמור לעיל, המנהל המיוחד טען שיש לדחות את טענות המערערת בעניין זה נוכח אי
המצאת חוות דעת שמאית הכוללת הערכת שווי של השקעות המערערת במושכר. בנוסף, טען
המנהל המיוחד כי השווי של השקעות המערערת במושכר נתון לפחת נמוך של 2% בלבד, כאשר נהוג
לייחס פחת גבוה יותר להשקעות בנכס מושכר. בעניין זה יש ממש בטענת המנהל המיוחד כי עסקינן
בפחת חשבונאי, שאינו בהכרח משקף את השווי הריאלי של ההשקעות במושכר. אם רצתה



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

1 המערערת להוכיח את שווי ההשקעות היה עליה, כאמור לעיל, להמציא חוות דעת שמאי שיכול היה
2 להעריך את שווי ההשקעות, ללא קשר לפחת החשבונאי או לפחת המוכר כהוצאה על ידי רשות
3 המסים.

4
5 92. באשר לתביעת החוב בעניין גניבת הציד, הרי שהמנהל המיוחד הכיר בתביעה זו חלקית על
6 סמך חוות דעת שמאית שהוא הזמין. לא מצאתי לנכון להתערב בקביעותיו של המנהל המיוחד
7 בעניין זה, במיוחד נוכח כך שהמערערת לא הגישה חוות דעת מטעמה בעניין זה.

התביעה שעניינה "גניבת תשומות"

8
9
10
11 93. ביחס לטענות המערערת בעניין "גניבת תשומות", לאחר עיון בטענות הצדדים הגעתי לכלל
12 מסקנה שהמערערת לא הצליחה להרים את נטל הראיה המוטל עליה בעניין זה, למעט ביחס
13 לרכישת מתנות לתורמים, כפי שיפורט להלן.

14
15 94. המערערת טענה שהיא שילמה בשנת 2014 סך של 2,800,000 ₪ עבור פרסום ברדיו קול חי
16 ושהעמותה הייתה הגורם שנהנה מאותו פרסום. אחת מהעדויות עליהן הסתמכה המערערת
17 בטענתה זו היא זו של מר אברהם זיו שנמסרה במהלך חקירתו על ידי עו"ד פרסקי:

18
19 "ש. עכשיו תגיד לי בשנה הזאת שאתה שם, מה אתה עשית איזה פעילות?

20 ת. איפה? ... בשוועת עניים?

21 ש. בשוועת עניים בבוכרים.

22 ת. מה איזה פעילות אתה רוצה שאני יעשה מה?

23 ש. לא, עשית ברדיו דברים, עשית,

24 ת. לא, לא עשינו, אנחנו קיבלנו מהם קצת תשדירים אבל בלי כסף, לא, לקחתי ממנו,

25 לא, לא עשינו שום פעילות. לא עשינו לא פרסום לא לא שום דבר, הדבר היחידי

26 שפרסמנו זה שצריך עובדים." (נספח ג' להודעת הערעור).

27
28 95. בעדותו בפניי חזר בו מר זיו מגרסתו וטען שהמערערת פרסמה ברדיו בשנת 2014:

29 "ש. בשנה הזאת מינואר 2014 כשוועת עניים היתה בבוכרים, לא עשיתם שום פעילות,

30 לא עשיתם שום פרסומים, שום דבר.

31 ת. לא נכון.

32 ...

33 ש. ... האם עשיתם פעילות?



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

- 1 ת. עשינו, ואלעד היה מודע לזה והעברתי לאלעד ג'ינגלים שמופנים לכוכבית 3014,
- 2 והוא היה מודע שנעשה פעילות והוא היה גם מודע לזה שאין לי כוח אדם מתאים
- 3 לדברים כאלה" (עמ' 110 לפרוטוקול, ש' 14 – 21).
- 4
- 5 96. על אף השינוי בגרסה של העד זיו, והעדר אמינותו בעניין זה בעיניי, אין בדבר כדי להביא
- 6 לקבלת הערעור ברכיב זה. המנהל המיוחד קבע שהמערערת גייסה בשנת 2014 סך של 12.7 מיליון
- 7 ₪ וחילקה סיוע בסך 10 מיליון ₪, כך שאין לשלול מכל וכל שהמערערת כן ביצעה פעילות פרסומית
- 8 בשנה זו. בנוסף, העלה המנהל המיוחד אפשרות שהמערערת רכשה מראש חבילת ג'ינגלים ברדיו
- 9 והיה עליה לנצלם ולהשמיע את הג'ינגלים, בין אם הייתה למערערת פעילות בשנה זו ובין אם לאו,
- 10 זאת משום שתחנות הרדיו לא מחזירות כספים. נראה שיש היגיון בטענות אלה של המנהל המיוחד
- 11 ובשל כך איני מוצא מקום להתערב במסקנתו, לפיה הוועד העולמי לא עשתה שימוש בתשומות
- 12 הפרסום ברדיו שהמערערת שילמה עבורן.
- 13
- 14 97. בכל הנוגע ליתר הטענות של המערערת בעניין "גניבת תשומות", המערערת טענה שהיא
- 15 שילמה סך של 450,000 ₪ עבור רכישת מתנות לתורמים, סך של 94,000 ₪ ליחצ"ן וסך של 27,140
- 16 ₪ עבור הקמת מחיצות לעמדות טלמרקטינג.
- 17
- 18 98. בהודעת הערעור נטען כי יש לחייב את הוועד העולמי בתשלום סך של 450,000 ₪ עבור
- 19 רכישת מתנות לתורמים. נטען כי נרכשו בסכום זה 200,000 מחזיקי מפתחות ו-120,000 קמיעות
- 20 וכי לא היה טעם ברכישת 320,000 מתנות לאור גיוס של 4,854 הוראות קבע חדשות בשנת 2014.
- 21 בתשובה מטעם המערערת לתגובת המנהל המיוחד לערעור הובא ציטוט מעדותו של אברהם זיו
- 22 מיום 7.8.17 בפני המנהל המיוחד (עמ' 26-27 לפרוטוקול החקירה, שצורף כנספח 5 לסיכומי
- 23 המערערת):
- 24
- 25 "ש. היתה התקשרות של שוועת עניים עם מר אייזנבוך או נעלי אקסטרים?
- 26 ת. כן.
- 27 ש. היית מעורב בהתקשרות זו?
- 28 ת. 450 אלף ₪, כן. אני גם הסברתי את זה לפרסקי.
- 29 ש. למי סופקה הסחורה הזו?
- 30 ת. אני גם הסברתי את זה לפרסקי. אחת מהדרכים שהיינו שומרים קשר עם
- 31 התורמים זה לקנות מתנות. תליונים כאלה לרכב, של תהילים, עם המספר שלנו,
- 32 כמו שחב"ד עושים עם הצדקה. דבר כזה אתה קונה מראש כמות של לדעתי חצי
- 33 מיליון. במאגר שיש לנו זה עף מהר מאוד. ואמרתי לו – כן, קנו את זה לראש השנה,
- 34 קנו את זה לפסח, תקופות שאתה שומר קשר עם התורמים. גם אם לא תרמת,



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

- 1 אתה שומר את הלקוח ברוח טובה, אתה מקבל "שנה טובה" ותליון. לנו זה עולה
2 שקל פלוס הבול. וכן, אתה קונה דבר כזה כי זה ייבוא מסין. כיון שזה יבוא מסין
3 אז אתה קונה כמות גדולה, כשעוד פעם, יחסית למאגר, אם אתה שולח.
4 אבל מי עשה שימוש במתנות האלה?
5 ש. זה לא עבר אלינו, בגדול.
6 ת. כלומר?
7 ש. זה נשאר במשרד כי אין לי מה לעשות עם זה כי היה כתוב "הוועד העולמי". אתה
8 ראית את התליון?
9 ת. לא.
10 ש. במקרה יש לי את זה ברכב. זה תהילים שכתוב "הוועד העולמי". אין לי מה לעשות
11 עם זה.
12 ש. למה לא יכולת לתת את זה במסגרת שוועת עניים?
13 ת. כי זה כבר יצא עם לוגו של הוועד העולמי. זה תליון שכתוב עליו "הוועד העולמי,
14 5151" עם תהילים לרכב.
15 ש. 5151* זה המספר, של מי?
16 ת. של הוועד העולמי.
17 ש. אתם עשיתם מספר חדש כשעברתם לבוכרים?
18 ת. לא. הפוך. הם עשו מספר חדש.
19 ש. שהוא?
20 ת. 5151*."
21
22 בעדותו של זיו בבית המשפט הוא הסביר כי מדובר בתליונים לרכב הכוללים ספר תהילים קטן
23 מאוד ("לא קריא, הוא יותר סגולי") הכולל את הלוגו של הוועד העולמי ורשום עליו כוכבית 5151,
24 שהוא מספר הטלפון של הוועד העולמי (חקירה ראשית, עמ' 120-122 לפרוטוקול).
25
26 לטענת המנהל המיוחד בתגובתו לערעור, המערערת לא צירפה – לא לתביעת החוב ולא לערעור –
27 העתק קבלות או חשבוניות, כרטוסות מתאימות או כל אסמכתא אחרת באשר לביצוע התשלומים
28 בפועל (למעט התשלום ליחצ"ן אייזנבוך בסך 94,000 ₪, אליו אתייחס בהמשך).
29
30 מעדותו הנ"ל של זיו, הסכום של 450,000 ₪ כולל, ככול הנראה, גם את התשלום ליחצ"ן אייזנבוך
31 ולא הובאו פרטים ביחס לסכום רכישת המתנות. עדותו של זיו נוגעת אך ורק ל-120,000 הקמיעות
32 (הכוונה כנראה לספר התהילים הקטן עם התליון לרכב) ורק ביחס לקמיעות יש הוכחה כי מדובר
33 במתנות שמומנו על ידי המערערת מבלי שעשתה בהן שימוש באשר הן היו מתאימות ומיועדות לוועד
34 העולמי. לדידי, לא ניתן להתעלם מעדותו של זיו הן בשנת 2017 בפני המנהל המיוחד והן בפני



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 16-03-34287 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

במסגרת הערעור, במיוחד לאור העובדה שהמנהל המיוחד לא חקר את זיו בהקשר זה בחקירה נגדית בדיון מיום 10.2.19 בבית המשפט. לא ניתן לאשר, אפוא, את מלוא הסכום הנתבע (450,000 ₪) אולם היה מקום לקבל חלקית את תביעת החוב ביחס לתליונים לרכב ולהעמידה על סך של 120,000 ₪ בדרך של אומדן זהיר.

אשר על כן, מצאתי לקבל את הערעור ברכיב זה ולהכיר בסכום של 120,000 ₪ כחוב של הוועד העולמי למעוררת, בגין רכישת 120,000 תליונים לרכב עבור התורמים.

99. בכל הנוגע לתשלום ליחצ"ן, מדובר בתשלום עבור עלונים ("פלאיירים") שהודפסו בהמשך לתשלום ליחצ"ן שלום אייזנבוך, כאשר מספר הטלפון שנרשם בעלונים היה מספר הטלפון של המערער (כוכבית 3014). משמעות הדבר היא כי המערער יכולה הייתה ליהנות מהעלונים שנעשו עבורה ואילו הוועד העולמי לא יכולה הייתה לעשות שימוש באותם עלונים, כאשר גיוס הכספים מטעמה נעשה באמצעות מספר טלפון אחר (כוכבית 5151), כפי שעולה מחקירתו של מר זיו, מנכ"ל המערער בתקופה הרלבנטית, על ידי המנהל המיוחד. אשר לספק האלומיניום, העיד מר זיו כי המחיצות עבורן בוצע התשלום הוקמו עבור המערער עוד בשעה שהוא היה במקום בשנת 2013 ורק התשלום בוצע בשנת 2014 (עמ' 124-123 לפרוטוקול). לאור האמור, לא מצאתי מקום להתערב בהכרעת החוב ביחס לתשלום ליחצ"ן וביחס לתשלום עבור המחיצות.

סוף דבר

100. לאור כל האמור לעיל, הערעור מטעם המערער נדחה ברובו, למעט ביחס לרכישת חלק מן המתנות לתורמים, כמפורט לעיל בפסקה 98.

101. לאור התוצאה של דחיית רוב רובו של הערעור, נקבע בזאת כי על המערער לשלם למנהל המיוחד הוצאות ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 25,000 ₪ תוך 45 ימים מהיום. לאחר המועד הנ"ל יתווספו לסכום החיוב הפרשי הצמדה וריבית כחוק.



בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 34287-03-16 רשם העמותות נ' עמותת הוועד העולמי למען עניי א"י והתפוצות ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9

המזכירות תעביר את פסק הדין לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

אביגדור דורות, שופט

10